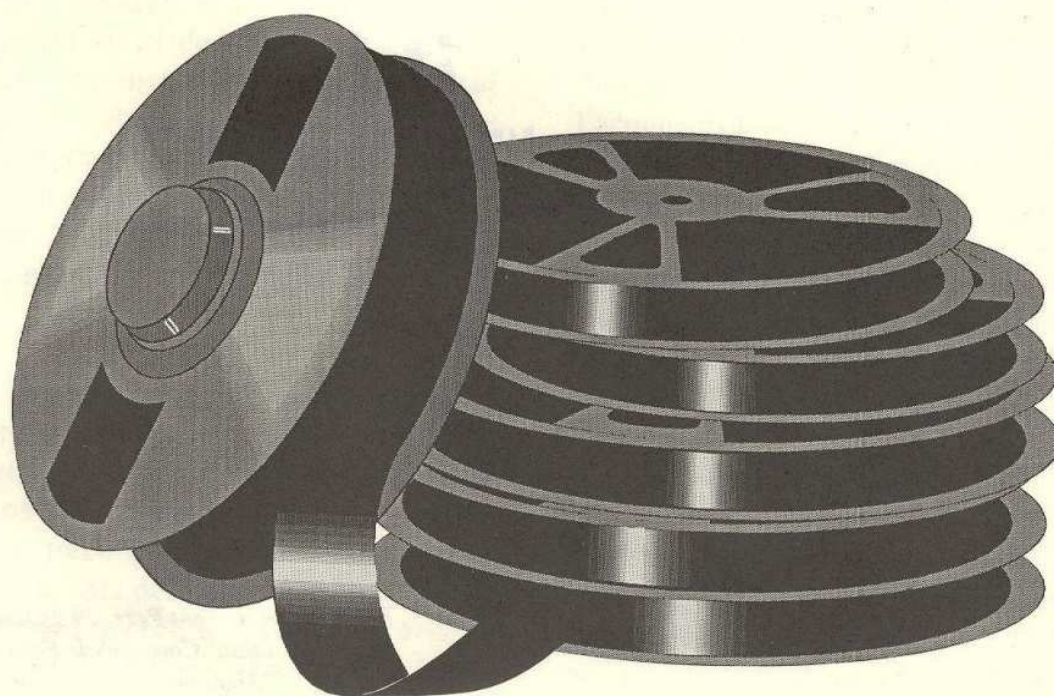

NOTES SOBRE LA
HISTÒRIA DEL CINEMA
A RIBES
I A LES ROQUETES

Festa Major de Sant Pere, 29 de juny de 1996

Edita: Comissió de Festes de Ribes

Ajuntament de Sant Pere de Ribes

Notes sobre la història del Cinema a Ribes i Les Roquetes

Xavier Miret

Dues o tres coses que jó sé sobre el cinema d'aquest poble

Pepe Gutiérrez

Maquetació e impressió : Gràfiques Ferpala

C/. Barcelona, 4 bis Tel. 8937011 Vilanova i la Geltrú

NOTES SOBRE LA HISTÒRIA DEL CINEMA A RIBES I A LES ROQUETES

Encara no fa un any que s'ha celebrat el centenari del cinema. Qui hauria dit que la captació d'imatges en moviment per mitjà de fotogrames successius hauria portat tanta cua. Tant de rebombori és ben explicable: havia estat descobert un nou mitjà de creació artística i un nou suport de documentació bàsic per a la comunicació de fets i d'idees entre la gent. El món audiovisual ocupa un ampli espai de la vida de tots nosaltres i ningú no podrà negar que ha exercit una gran influència en la societat des de la seva aparició. La imatge és un suport imprescindible per a la notícia i el reportatge, i sense ella, capturada una rera altra en el film no existiria el cinema, l'anomenat setè art.

Però, quan féu el cinema la seva aparició al nostre municipi?. Segons testimonis orals sembla ser que les primeres projeccions les van poder veure els nostres avis a l'aire lliure, concretament a la Pl. de la Font, on en algunes ocasions s'hi instal·là un cinematògraf passavolant. Sabem que aquestes primeres exhibicions són, si més no, anteriors a 1912. El juny d'aquell any es remodelà l'interior de la sala del Casino (Centre Recreatiu) i el 10 de juliol la premsa local publicava la següent notícia:

La simpàtica parella Constantí-Magdalena, amos del cine que alguna volta havíem tingut entre nosaltres, tenien intenció de visitar-nos dintre de poc amb el mateix objectiu, però per causa d'haver-se de legalitzar la sala del Centre Recreatiu, conforme al nou decret, han hagut de desistir de la seva vinguda per ara. Sentim la demora.

Ben segur que el saló del Centre Recreatiu fou el primer espai cobert on es projectaren pel·lícules al nostre municipi, però no va ser

Interior del cinema del Casino en 1912.

fins al 1916 (17-09-), justament ara farà vuitanta anys, que s'hi instal·là cinema amb projeccions estables encara que només temporals, ja que en els primers anys estaven centrades al període de la quaresma, durant el qual no es podia fer ball, i en diades assenyalades. En aquella època el cinema era mut, però en ocasions comptava amb l'acompanyament musical de pianistes locals per tal d'amenitzar les projeccions. Les pel·lícules ben aviat van atreure el públic, però al principi havien de competir amb el ball, que era l'esbargiment acostumat del jovent en els dies festius, i amb el teatre o les sarsueles, que durant molts anys serien encara els grans espectacles de les grans diades festives.

Les primeres projeccions de pel·lícules deixaven embadalit el públic però de bon començament les reaccions foren diverses, uns demanaven cada cop més qualitat a les pel·lícules, d'altres les atacaven frontalment: en un article publicat al periòdic local Montgròs s'afirmava que el cinema estava ben lluny de ser -com podria- un mitjà d'educació i instrucció, que mostrés les bel·leses artístiques mundials i que fos un mitjà moralitzador, el cinema en aquells moments no era altra cosa,

pel qui escriví la nota, que un focus de corrupció, una metzina que, seguint aquella via, podia portar grans trastorns als pobles i als estats. En definitiva acceptava els documentals però difícilment les obres argumentals. Una crítica com aquella ben segur que no es devia aturar en el cinema sinó també es devia estendre sobre la literatura i l'art en general. Cal dir que tant si l'explicació és que la sensibilitat estava a flor de pell o que l'obertura de mires no era gaire ample el fet és que, al periòdic catòlic local l'Estel, datat el 20 d'octubre de 1935, es publicà el següent:

“Dies passats, en un dels nostres locals públics va ésser projectada una de les pel·lícules que corren per aquests mons de Déu amb el títol d'instructives i en les que s'hi posen de manifest les misèries i flaqueses del pròxim.

Segons es veu, algunes de les escenes varen ésser projectades tan al viu, que van donar lloc a una sèrie de cobriments de cor i que tinguessin d'ésser auxiliades bastantes persones....”

Però de comentaris i reaccions n'hi havia de tota mena, i el cinema anà fent via cada cop

amb més empena, ja que va esdevenir una de les màximes activitats lúdiques.

La pantalla del Casino va ser la primera on es va projectar una pel·lícula en color; en 1917 se n'hi va projectar excepcionalment una, la seva tècnica d'acoloriment era molt primitiva i encara deficient, és clar, tant és així que les pel·lícules en color no foren produïdes amb normalitat fins dècades després, quan ja es disposava de tècniques molt més avançades.

El 23 de gener de 1918 es casaven al Vinyet, a Sitges, el ribetà Ròmul Bertran i Robert, i Felician Planes i Ferret, de Sitges. En aquell casament els nuvis no es van estar de res, van fer venir de Barcelona un tècnic de la casa Pathé per tal que els impressionés en un film de 36 mm. És la primera pel·lícula filmada per particulars i la primera en la qual hi surt gent del poble. Va ser projectada a les pantalles del Casino causant l'expectació del públic veure a la pantalla gent que ells coneixien personalment en carn i ós. Per fortuna la pel·lícula s'ha conservat i ben aviat podrà ser difosa com a curiositat de ser la primera pel·lícula de caràcter privat de la comarca.

El segon cinema que s'establí a Ribes

La plaça Marcer des de la teulada de l'església vers l'any 1950. Al mig de la imatge destaca l'antic edifici del Centre Recreatiu (El Casino), amb una de les façanes a la plaça i l'altra al C/ Nou. A la seu d'aquesta entitat aparegué en 1916 el primer cinema de Ribes.

SALON CINE
EMPRESA **IBÁÑEZ**
SAN PEDRO DE RIBAS
EXTRAORDINARIA SESIÓN CINEMATOGRAFICA
 para el domingo, día 18 de Noviembre de 1928, a las 5 en punto de la tarde.
'PROYECCIÓN DE UNO DE LOS MEJORES PROGRAMAS DE LA FAMOSA MARCA "CAPITOLIO"
 La sesión empezará con el interesante asunto en 5 partes.
LA PERLA DE LA ALDEA
 hermosa producción cómicodramática, la cual proporcionará las delicias de los espectadores por la genialidad en que se desarrolla la obra.
 Presentación de la suntuosa cinta de rotundo éxito, que junta expectación siempre ha despertado en todos los públicos.
LA CIUDAD ETERNA
 interesantísima superproducción "Capitolio", en 7 partes, en cuyo desarrollo sobresalen los grandes artistas
LIONEL BARRYMORE, BARBARA LA MAR Y BERT LYELL
LA CIUDAD ETERNA
 es una película verdaderamente extraordinaria, destacándose de entre los mejores films, por su positiva modernidad, por ser documental histórica y por las emocionantes escenas desarrolladas en el periodo de la post-guerra, en la inmortel Roma. — Téngase en cuenta que tan grandiosa película solamente podrán verla en una sesión: es la única ocasión que se le ofrece para que pueda admitir y poder pasar el domingo de verdadera fiesta.
 Para final se proyectará la deliciosa película cómica
UNA AVENTURA ESTIVAL
 A pesar de ser el de hoy un programa de primer orden, esta empresa dispone que rijan los mismos precios de costumbre:
PRECIOS: Entrada general, 80 céntimos. — Media entrada, 30 céntimos.
 Si causas retraso a esta empresa, obligan a suspender el espectáculo una vez empezado, el público no tendrá derecho a reclamación alguna.
 Domingo próximo, día 25: El Plante de Trueno, por Midge Bellamy y Leslie Fenton.
 Próximamente: La loca de la casa, Hattaly, el hombre que se vendió, Las de Piñón, Dick-Turpin y otras de gran sorpresa.

Cartell del "Salón Cine" de l'empresa Ibàñez que feia les seves projeccions al Centre d'Agricultors Obrers ("el Local"). El cartell és escrit en castellà degut a la dictadura de Primo de Ribera.

s'instal·là en 1928 al Centre d'Agricultors Obrers (el Local de Pagesos). Era anomenat "Salón Cine" i el portava, amb gran èxit, l'empresa Ibàñez. En les grans diades festives les pel·lícules escollides eren molt sovint sarsueles i, com que encara eren mudes s'acompanyaven en directe per cantants d'un cert renom; l'èxit estava assegurat ja que les cançons, element principal de les sarsueles, ja eren ben conegudes del públic.

El tercer cinema va ser el del Centre Parroquial, i va ser inaugurat en 1934. És a dir que, a partir de llavors, funcionaren 3 cinemes en un municipi que tot just tenia 2.000 habitants!. Aquest fet no només s'explica amb què el cinema ja s'havia fet una espai propi en el camp dels entreteniments, mercès a la millora de la seva qualitat -que li havien permès els avenços tècnics- i a la creativitat dels artistes que hi intervenien, sinó també per la segmentació social que hi havia en aquella època, és a dir, que cada entitat aspirava a tenir el seu propi cinema. A l'augment quantitatiu de sales de projecció li

Societat d'Agricultors Obrers

Saló Cinema de Sant Pere de Ribes

Grandiós programa de cine

per als dies 12 i 19 de març de 1933, a les sis de la tarda

Projecció de la discentida super producció, tan esperada pels bons aficionats d'aquesta població, perteneixent a les Seleccions Gaumont (fora de programa), titulada,

LOS MISERABLES

Edició única i definitiva de la famosa obra que fé immortal a Victor Hugo.

Interpretació magistral de Sandra Milowanoff i Gabriel Gabrio, l'artista que tan bon record deixà interpretant el paper de «Dagoberto» en la pel·lícula «El judío errante».

LOS MISERABLES, l'obra immortal de Victor Hugo, en la qual ens presenten totes les misèries humanes, amb la lluita que sostenen amb els més purs sentiments, les honrades i les baixes passions, la llum i l'ombra en acabat quadro dramàtic, us emocionaran en les quatre jornades que són, sens dubte, les components de la pel·lícula més gran que es pot produir. Gabriel Gabrio, amb el paper de «Jean Valjean», es presenta com un dels primers actors del món.

DIA 12

Es començarà per la interessant **Revista Gaumont**.

Acte seguit es projectarà la primera i segona jornada del gran film,

LOS MISERABLES

Finalitzarà l'espectacle amb una **pel·lícula cómica**.

DIA 19

Tercera i quarta jornada de

LOS MISERABLES

Revista i Cómica.

Preus: Entrada general, 0'80 ptes.; Mitja per a dones i nens, 0'40.

Notes: Es començarà puntualment a l'hora anunciada. — Si causes imprevistes obliguessin a suspendre l'espectacle una vegada començat, el públic no podrà reclamar.

AVIAT: «Hombres sin ley»; «La evadida»; «El instinto»; «La cruz de la humanidad»; «Gavilanes»; «El circo trágico»; «El vals del amor».

Imp. Económica-Vilanova i Gervà

Cartell del cinema del Centre d'Agricultors Obrers, (el Local) en 1933, quan encara no disposava de so.

seguí el qualitatiu: el cinema Casino (llavors anomenat Societat Foment) es dotà de sistema sonor en 1933 i ben aviat el seguiren els altres dos cinemes del poble. Les primeres experiències de cinema sonor al Casino es basaren en un gramòfon que dificultosament es procurava de sincronitzar amb la imatge.

Cada cinema tenia el seu públic, així i tot no s'estaven de fer imprimir cartells amb la programació de les pel·lícules com a sistema publicitari. Mai no hi faltava un bon reguitzell d'elogiosos adjectius i un resum del guió de la pel·lícula.

SOCIETAT FOMENT

SANT PERE DE RIBES

dels festijers que es celebraran en aquesta Societat els dies 28, 29 i 30 de Juny i 1.ª i 2.ª de Juliol de 1933, amb motiu de la

Festa Major de St. Pere

Ordre del Programa

Nit a les 9.30 i dijous, dia 29, Festivitat de Sant Pere, a les 7.30 del vespre,
Extraordinàries sessions de cinema **SONOR** amb la presentació del famós Aparell sonor «Jacky Steller», que amb la seva claredat obtindrà un gran èxit en la seva darrera representació.

1.ª — Projectió de la interessant pel·lícula de costums cubanes, cantada i parlada en espanyol
RITMO CUBANO

2.ª on — **ESTRENA-ESTRENA-ESTRENA** del formidable drama totalment parlat en espanyol

Intèrpretat per: Barry Norton, María Alba, Carlos Villarreal.
EMOCIO • GALLARDIA • REALISME
Paul Rosson, director. «Aquest gran film, ha aconseguit a la gran obra de Miquel Plana uns efectes emotius que superen el seu valor original. Les escenes de la presó són d'un realisme colpidor i el diàleg es va fent interessant en tot moment.
LA MILLOR PEL·LÍCULA DE LA TEMPORADA

3.ª — Finalitzarà el programa amb els graciosos dibuixos sonors: **A LA ORILLA DEL MAR**

NOTES

— Totes les diferents parts d'aquest programa tindran lloc si el temps ho permet al Saló d'Estiu (Tivoli).

— Els preus per les dues sessions del cinema sonor seran els següents:
Entrada general, 1.25 ptes.
Mitja entrada, nens, 0.60 ptes.

— Per abonaments per als diferents Balls cal dirigir-se al taquiller En Jaume Coll.

— Si causes imprevistes o de força major obliguessin a suspendre o alterar el programa una vegada començat, el públic no tindrà dret a cap reclamació.

L'Empresa

Programa de F.M. de 1933 del Centre Recreatiu (llavors anomenat Societat Foment), amb l'anunci de pel·lícules sonores.

Un fet anecdòtic, per cert significatiu pel que fa al tipus de societat de l'època, ens informa d'un espai privat en el qual es van fer visionats de pel·lícules: el Marquès de l'Argentera, Sr. Maristany, es feia fer projeccions particulars de cinema a la seva finca de Solers, això sí, com tot un patrici, ell era qui llogava la portada de la pel·lícula que era projectada també al

poble. Però, poc després, amb l'esclat de la guerra en 1936, es produí un doble tall -l'un durant el seu transcurs i l'altre quan va acabar- que va afectar traumàticament la vida política, social i cultural i, per tant, també el cinema.

* * *

CENTRE SOCIAL

DE

SANT PERE DE RIBES

FESTA MAJOR DE SANT PERE

≡ ANY 1936 ≡

PROGRAMA
DELS FESTEIGS QUE CELEBRARÀ
AQUESTA SOCIETAT ELS DIES 28,
29 I 30 DE JUNY I 1 DE JULIOL

PROGRAMA

DIUMENGE, DIA 28

A dos quarts de set de la tarda,

SARDANES

A les set,

EXTRAORDINARIA SESSIÓ DE CINEMA

Primer. — NOTICIARI - FRANCE - ACTUALITÉS

Segon. — Projectió de la divertida opereta

PASO A LA JUVENTUD

per Jan Kiepara, Martha Eggerth i Paul Hörbiger.

Música de Robert Stolz

Producció Cine Allianz distribuïda per Ufilms.

Tercer. — DIBUIXOS.

DILLUNS, DIA 29

A dos quarts de set de la tarda,

EXTRAORDINARIA SESSIÓ DE CINEMA

Projectió de la grandiosa comèdia musical de gran espectacle

VUELAN MIS CANCIONES

El programa del Centre Social de 1936 ens mostra una època en la qual no sempre s'havia de recórrer al cinema americà.

CENTRE SOCIAL

DIJOUS, DIADA DE CORPUS I DIUMENGE, DIA 14 DE JUNY DE 1936
GRANDIOS ESDEVENIMENT ARTISTIC CINEMATOGRAFIC

2 EXTRAORDINARIES

PROJECCIONS 2

del magnific film de Julien Duvivier

GOLGOTA

(en espanyol)

per Robert le Vigan, Harri Bauer Jean Gabin i Edwige Fenech.
L'obra més gran del cinema religiós històric.

Supervisada pel canonge Raymon.

La vida de Nostre Senyor Jesucrist portada al llenguatge amb tota la serietat i respecte que mereix aquest tema.

Tècnicament aquest film és una meravella cinematogràfica en el qual no s'ha escatimat res per tal de donar-li el màxim relleu.

COMPLETARAN EL PROGRAMA UN DOCUMENTAL I UN NOTICIARI.

No deixeu passar aquesta oportunitat que us presenta el Centre Social d'admirar aquesta grandiosa pel·lícula.

PREUS: Homes 1 Pla. Senyores 0-50 Mitja entrada 0-50
Es faran abonaments especials per les dues sessions.

NOTA: Si per causes imprevistes s'hagués de suspendre l'espectacle una vegada començat el públic no tindrà dret a reclamació.

Sant Pere de Ribes, juny de 1936.

L'únic cartell conegut que ha quedat del Centre Social (Centre Parroquial). És de poc abans de l'esclat de la guerra, quan aquest cinema ja disposava d'un sistema sonor.

Com a conseqüència de la guerra de 1936-1939 van desaparèixer els cinemes del Centre Parroquial (Centre Social) i el del Local de Pagesos (Societat d'Agricultors Obrers), per desaparició de les seves entitats i els desperfectes causats als seus locals. Només

¿CUANDO ES TU CUMPLEAÑOS? (B)

Temporada: 1940-41 Dies de cartell: 11

Data d'estrena: 10 de Març

Cinema: Capitolio i Metrópoli

Director: Harry Beaumont

Intèrpretes: Joe E. Brown (Bocazas), Miriam Marsh

Producció: R.K.O. Radio Films

El popular "Bocazas" torna a les nostres pantalles en aquesta nova estracanada, quin objecte, el de fer riure el públic, es conseqüència plenament.

Això és tot i peis que no exigeixen més del cinema, es més que suficient.

CORRECTA PEL QUE FA REFERENCIA A MORALITAT

quedà en funcionament el del Casino. S'inicià un llarg període en el qual només es projectaven les pel·lícules que superaven un atapeït filtre de censura política i religiosa i en el qual la propaganda, seguint les directrius del règim,

BIBLIOTECA-ARXIU

P. C. S.

DEPARTAMENT DE PUBLICITATS CINE-GRÁFIQUES
FITXER DE FILMS

FITXA N.º GRAL. 1046 N.º TEMP. 81 N.º ORD.

TITOL: LA MUJER DE LAS DOS CARAS

TITOL ORIGINAL: TWO FACED WOMAN

CLASSIFICACIÓ MORAL: (G) Perillosa inclús per persones formades

TEMPORADA: 1944-45 DATA D'ESTRENA: 8 de Gener

CINEMA: Tivoli DIES DE CARTELL: 28

DIRECTOR: George Cukor

PRODUCTORA: Metro Goldwyn Mayer

DISTRIBUIDORA:

INTÈRPRETES: Greta Garbo, Melvyn Douglas, Constance Bennett, Roland Young, Robert Sterling, Ruth Gordon

Quedem del que s'ha dit a Meritx, Dietrich en "CAPRICHO DE MUJER", redreiem aforas aquí, al referir-nos a Greta Garbo, intèrprete d'aquesta vodeníesca cinta. Perquè, encara pre-
teint presentar a una Greta inèdita - i en algunes escenes si que ho és -, resulta que
aquesta gran actriu desgraciadament estancada en abunds tipus de "vampiresa"
(que és una altre "variant" de "dona fatal") en el film que ens ocupa passa bona part
d'ell parodiant-se a ella mateixa, endossant-nos tot un curs de una seducció. I amb
l'espera de que la presumpte víctima es, en la història, el marit de la protagonista - aquesta
es fingix germana bessona de l'esposa d'ell, després la esposa, o millor, la quasi con-
sa de l'infidelitat d'ell -, el director s'ha recreat en aquesta conquesta "sistema" "coctail",
com si no tingués cap importància, ja que es tracta d'una escena, en la realitat de
l'argument, entre marit i muller. Si senyalen que aquest film ha sigut condemnat
pels bisbes de New York i de Caracas, creiem haver dit QUELCOM sobre la seva ob-
ta immoralitat. I és que no solament ho és en el seu aspecte formal, sinó en el fons,
ja que, no obstant l'admirable humorística en que ha sigut embolcallat el tema, aquest
a més de mostrar-nos l'inici de dos adulteris sembla significar que les dones desvergonyi-
des i de vida equivocada triomfen i agraïdon més als homes que les de condició honesta i digna.
PER TANT, VAGA DIR, QUE AQUEST FILM NO ES APTA PER A NINGÚ. - (PERSEVERANCIA N.º 63)

Dues de les fitxes de pel·lícules que els anys 40 feia Pere Carbonell i Grau.

era en castellà. Al Casino hi actuava l'Empresa De Espectáculos Morales (EDEM) portada per Isidre Gallofré, Pere Garriga, Ricard Quadres i Lluís Vidal, amb la qual col·laboraren en la propaganda i la programació Jaume Gómez i Puig i Pere Carbonell i Grau. Aquest darrer dibuixava unes pissarres amb el text de la

21, 16-1-44, 43-44

Dibuix per a diapositiva realitzat per Pere Carbonell i Grau.

El submarino amarillo

Título original: "The yellow submarine".
Género: Dibujos animados.
Prod.: Inglesa. United Artists, 1968. (Color.)
Distr.: C. B. Films.
Dtor.: George Dunning.
Ints.: "Los Beatles", El viejo Fred, El Alcalde.
Censura del Estado: Autorizada para todos los públicos.
Duración: Ochenta minutos.

1
Definitiva

Pepperland, el país de la música, es invadido por los Malvados Azules y el viejo director Fred marcha en un submarino en busca de refuerzos, por mares desconocidos, en una prodigiosa aventura en la que el amor vence a la guerra.

Los dibujos animados, el variado cromatismo de los colores, el mundo de la fantasía y una docena de canciones —cuatro de ellas nuevas—, completan una amena película, apta para todos clase de público, pues, además, es limpia moralmente.

Mujercitas

Título original: "Little woman".
Género: Comedia.
Prod.: Norteamericana. M. G. M., 1950. (Color.)
Distr.: Izaro Films.
Dtor.: Mervyn Le Roy.
Ints.: J. Allison, E. Taylor, J. Leigh.
Censura del Estado: Autorizada para todos los públicos.
Duración: Ciento veinte minutos.

2
Definitiva

En la recién nacida Norteamérica, se nos pinta la vida de un hogar modesto, alegrado por la bondad, ilusiones y diferentes caracteres de cuatro hermanas jóvenes. Bien dirigida e interpretada, adolece en algunos momentos de excesiva lentitud y diálogo y de cierta empalagosa pesadez.

Moralmente es intachable, aunque por su fondo y desarrollo no resulta apropiada para niños.

En les fitxes que acompanyaven les pel·lícules vers 1965-1970, encara constava la censura de l'estat i, a més a més del resum de l'argument, hi ha unes consideracions sobre la moral del film.

programació que eren presentades amb una traça i enginy que encara és recordada, així com les diapositives fetes a mà per tal d'anunciar la programació de les setmanes següents. Pere Carbonell va dur a terme durant els anys quaranta la tasca de fer unes fitxes i uns petits dossiers de cadascuna de les pel·lícules que s'anaven projectant al país amb dades tècniques com el títol original i traduït, país d'origen,

productora i distribuïdora, actors, director, data, compositor de músiques, duració a la cartellera, guió i sobretot la classificació moral que havia merescut per part dels censors eclesiàstics. Val a dir, com anècdota significativa, que més d'un cop s'havia posat a la cartellera del cinema que "la pel·lícula començaria un cop acabada la processó religiosa de la diada". Per altra banda, a les cartelleres de les entrades de l'església, es feia constar el títol de les pel·lícules que es

SAN PEDRO DE RIBAS

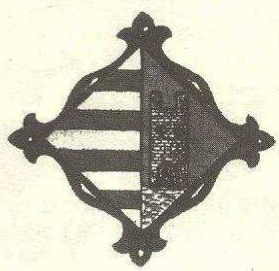
FIESTA MAYOR

DE

SAN PABLO

AÑO 1942

Programa Oficial
DE LOS FESTEJOS QUE
SE CELEBRARÁN EN ESTA
LOCALIDAD DURANTE
LOS DÍAS 24, 25, 26 Y 27
DE ENERO.

SABADO, DIA 24

Al mediodía,
**Repique general de campanas
y salva de morteretes**

A las 5 y media de la tarde, salida del
"Ball de bastons", "Drac" y Cabezudos
que recorrerán las calles de la población, dando comienzo a la Fiesta.

A las 9 de la noche,
Sesión de Cine
en el Centro Recreativo, proyectándose la magnífica y emocionante película nacional
Sin novedad en el Alcázar
Una fiel reproducción de la magna epopeya del Alcázar de Toledo, llevada a la pantalla con toda dignidad.

DOMINGO, DIA 25

A las 7 y media de la mañana,
"Matinal"
por los bailes populares que, al son de sus típicas gaites, espereciran la alegría y animación por el vecindario.

A las 10 y media, Bendición de la nueva
Imagen de San Pablo
en la Casa Consistorial, y acto seguido será llevada la Imagen en procesión hacia la ermita, siendo presidido dicho acto por las Autoridades locales y con acompañamiento de la orquesta y bailes populares.

SAN PEDRO DE RIBAS

Fiesta Mayor
de
San Pedro

Año 1942

PROGRAMA OFICIAL
de las fiestas que se celebrarán en
esta población los días 27, 28, 29,
30 de Junio y 1.º de Julio, patroci-
nados por el
Magnífico Ayuntamiento
y "Educación y Descanso"

Van ser reservades per a les festes majors les pel·lícules del règim "Sin novedad en el Alcázar", i "Raza".

projectarien juntament amb un indicatiu de color -blanc, blau, rosa o vermell-, que assenyalaven el nivell d'autorització segons la censura. En els anys 60 les fitxes de cada pel·lícula amb la seva censura eren rebudes als cinemes ja fetes i impreses. En projectar-se la pel·lícula "Sin novedad en el Alcázar", el gener de 1942, fins i tot es van posar domassos al balcó de l'Ajuntament i hi assistí el consistori en corporació. I no va ser pas l'única pel·lícula específica del règim projectada en aquells primers anys de la post-guerra ja que, en 1943, es visionava el film "Raza".

Cap el novembre de 1943 es produí accidentalment un incendi a la cabina del cinema Casino que va causar un gran espasmodisme entre el públic i una sortida descontrolada, fet que va causar algun ferit. Es comenta l'anècdota que la pel·lícula que es projectava era Romeo i Julieta i que uns infants abans de l'incendi un personatge havia dit "...el ardor de mi amor..." o, segons d'altres, "...con el fuego de tu amor...". A partir dels anys 60 aquesta mena d'ensurts deixarien de ser possibles ja que les noves pel·lícules es fabricaren amb materials ininflamables. Durant

A las 11'30, en la Iglesia Parroquial,
Oficio Solemne
con asistencia de las Autoridades locales. La *Schola Cantorum* interpretará la *Misa Pontifical* del maestro Perosi. Hará el *pas negrico* del Santo Patrón, el Rdo. D. Juan Bta. Canals, Pbro. A la salida de Oficio, el *Esbart de Dansaires* danzará en obsequio de las Autoridades y pueblo, el popular
"Ball del Ciri"
en la Plaza Marcer. Las parejas irán ataviadas con sus lindos trajes regionales. A continuación,
Sardanas
por la cobia *La Lira*, de San Celoni.
Tarde, a las 5,
Concierto
en el salón-café del *Centro Recreativo*.
A las 7 de la tarde,
Audición de Sardanas y Danzas populares
en la Plaza Marcer, por la cobia *La Lira*. El *Esbart de Dansaires* danzará los siguientes bailes regionales: *La Bolangera*, de Villafranca; *Ball de Nans*, de Berga; *Contrapàs*, de Pallars; *Indiot*, de Pallars; *Ball Cerdà*, de Pallars; y *Dances de Vilanova*.
A las 9'30, en el *Centro Recreativo*,
Sesión de Cine
proyectándose la magnífica película nacional,
R A Z A
A las 12, en el mismo *Centro*,
Selección Baile
a cargo de la orquesta *La Lira*.
MIÉRTES, DÍA 30
A las 11'30, en la Iglesia Parroquial,
Solemne Misa de Requiem

els calorosos estius l'empresa del casino projectava a l'espai l'aire lliure anomenada Tívoli.

Cine NUEVO
(BELL LLOCH)

Jueves, 24 de junio de 1954
NOCHE, A LAS 9.30

NO-DO
DOCUMENTAL
Estreno de la maravillosa película

TRIGO Y ESMERALDA

Una película ante la que nadie se avergonzará de llorar.
Maravillosa historia de amor y sacrificio que conmoverá profundamente a quienes comprendan el profundo significado de la palabra MADRE.

TRIGO Y ESMERALDA

¡Contiene toda la grandeza de un apasionado amor de esposa y madre!

PRIMER GRAN PROGRAMA DE VERANO

IMP. EL ECO

Dors de Programa de mà del Bell-lloc (Cinema Nou).

Cine Tivoli

FIESTA MAYOR DE SAN PABLO

1958

PROGRAMA de los festejos que se celebrarán los días 24, 25, 26 y 27 de enero.

San Pedro de Ribas

El Tivoli era originàriament el nom del jardí a l'aire lliure del Centre Recreatiu (Casino). Després de la guerra, desapareguda l'entitat com a tal, es donà el nom de Cinema Tivoli a l'antic cinema del Casino, tant si era a l'aire lliure com si era a l'interior.

Domingo, 10 de abril de 1960

Tarde 4.15 a las y a las 8 numerada

CAVICA siempre en vanguardia de ofrecer al público de esta villa los estrenos más recientes PRESENTA el reportaje integro y especial del NO-DO

BARCELONA 3 - MADRID 1

Asimismo como el estreno conjuntamente con los Cines Astoria y Cristina de Barcelona

¡ Oh los hombres !

París su música, su cacanto... Y sobre todo sus mujeres! Bien pero... ¿Y sus hombres?

¡ Oh los hombres !

Noventa minutos en el París que usted siempre ha deseado conocer. Las páginas del diario íntimo de una bailarina.

Completará el programa la gran superproducción

Los indomables

Una película tan violenta como las pasiones desatadas, con un sensacional final del más fuerte dramatismo.

Con Barbara Stanwyck, Barry Sullivan, Scott Brady y Mary Murphy.

Dos maravillosas películas en Technicolor que se proyectarán en el

Cine Tivoli

Eco

Un dels programes de mà més modern que coneixem (10-04-1960).

Viernes, día 24

Después de la exhibición de los bailes populares

Extraordinaria Sesión de Cine

proyectándose la sensacional película

Corazones divididos

Sábado, día 25

A las 7 de la tarde, actuación de la renombrada ORQUESTA de primera categoría

Jaime Miralles

de Barcelona, la cual interpretará las últimas novedades en bailables

A las 10 de la noche, en el Salón-Café,

CONCIERTO

A las 11 de la noche,

Selecto Baile de Fiesta Mayor

en el que la mencionada

Orquesta Miralles

interpretará las más escogidas piezas de su inagotable repertorio.

Domingo, día 26

A las 3.45 de la tarde,

Gran Sesión de Cine

proyectándose la formidable película en Technicolor.

Vacaciones en Italia

En 1953 s'inaugurà l'espai d'esbarjo a l'aire lliure anomenat el "Bell-lloc", creat per un grup d'empresaris privats desvinculats d'una entitat (Rovira, Jaques i Marcer) ja l'any següent, superats els entrebancs administratius que se li feren patir, funcionà, a banda de sala de ball i espectacles, com a cinema d'estiu amb el nom, que durà ben poc, de "Cine Nuevo". Aquesta empresa competí amb la del Casino però, després de diversos estira i arronses va aconseguir l'arrendament del cinema del Casino, anomenat Tivoli.

La forma més usual de publicitat de les pel·lícules en aquelles dates eren els programes de mà, dels quals, guardats com si fossin cromos n'han arribat alguns als nostres dies. Eren repartits per les cases i en ells, per una de les cares hi apareixia una il·lustració a tot color d'una de les pel·lícules programades, mentre que a l'altra s'hi feia constar el cinema, el programa complet, l'horari i algun breu comentari. En coneixem dels cinemes de Ribes datats entre el 24 de juny de 1954 i el 10 d'abril de 1960 i que estaven realitzats per la impremta L'Eco de Sitges. Aquests programes són el millor mitjà d'informació per a conèixer la programació de l'època i les incidències

Día 28 de junio

Jardines Bell-Lloch

Seguidamente después de la exhibición del Castillo de fuegos artificiales

Gran Sesión Cinematográfica

Dos mujeres frente a frente
para conseguir el amor de
un hombre.

Lo horrible de una mujer
abandonada.

Programa del cinema a l'aire lliure, Bell-lloch amb la imatge de la seva façana com a il·lustració.

empresarials. Un programa del Bell-lloch de 1957 esmenta l'empresa Cavica que es dedicava a sales cinematogràfiques i era del

Cines Bell-Lloch y Tivoli

Domingo, 24 de junio de 1956

Bell Lloch, tarde a las 8.30 Tivoli, tarde a las 7.30

Extraordinario Programa

El siempre interesante documental

N O - D O

ESTRENO del cortometraje en **TECHNICOLOR**

SEGURO ELASTICO

gran creación del **PAJARO CARPINTERO**

¿SOÑÓ USTED ALGUNA VEZ CON ESTHER WILLIAMS?

Vea el estreno de la maravillosa superproducción en maravilloso **TECHNICOLOR**

Serenata en el Valle del Sol

Un gigantesco «ballet» acuático a la luz de la luna! Delicioso argumento, música bella y pegadiza, episodios cómicos... con el fondo grandioso del Valle del Sol!

Serenata en el Valle del Sol

ESTHER WILLIAMS baila, canta, esquía, nada, patina, ríe y enamora como jamás pudimos soñar.

ECO

Programa de mà de quan el Bell-lloch i el Tivoli (Cinema del Casino) començaven a anar amb una mateixa empresa.

Jardines Bell-Lloch

SAN PEDRO DE RIBAS

Domingo, 30 de septiembre de 1956

A las 8 de la noche

Fenomenal Programa de Actualidad

El siempre interesante documental **N O - D O**

Proyección del cortometraje de dibujos **TECHNICOLOR**

FIGARO Y CLEO

ESTRENO de la divertida película, que con formidable éxito se está proyectando en los cines Alexandra y Atlanta de Barcelona

Entrega especial

El incidente internacional más divertido que nunca se ha llevado a la pantalla! La seguridad del mundo pendiente del llanto de un niño! Hilarante historia de como el **LO SAM** se convirtió en padre... en algún lugar de Europa!

Entrega especial

Un niño de pañales, una hermosa espía, un diplomático galante y un iracundo agente de la «policía del pueblo» son los personajes que le harán pasar las dos horas más divertidas de su vida.

La guerra fría a punto de convertirse en la Tercera Guerra Mundial!

ECO

Programa de mà del cinema Bell-lloch. Algunes pel·lícules de la programació responien a la situació política internacional del moment, amb el conflicte dels blocs de l'est i de l'oest.

Sr. Francesc Benages, de Sitges, el qual hi tenia o portava diverses sales en aquella Vila.

CENTRO PARROQUIAL

Sábado, día 21 de marzo, a las 9.30 de la noche

**SELECTO PROGRAMA DE CINE
CON LA MAJESTUOSA
pantalla panorámica**

La película del misterio impresionante

EL LADRÓN DE CADÁVERES

¡Terror y misterio!

La graciosa cinta en technicolor

Lili

Domingo, día 22, a las 7 de la tarde

SESION CONTINUA CON

ULISES y Lili

Tal vegada l'únic programa de mà del Centre Parroquial.

El Centre Parroquial l'única entitat que encara manté el seu local a la plaça Marcer.

El Centre Parroquial s'havia anat refent lentament i en 1959, un cop ja acabada la seva restauració, tornà a tenir cinema, aquest cop amb unes antigues màquines projectores que procedien del Retiro i que aconseguí el vicari Mn. Messeguer, i una pantalla panoràmica més

adient a les característiques de les noves pel·lícules. En aquelles dates el cinema era tot un fenomen social que es vivia col·lectivament; davant la quasi inexistència d'altres alternatives tota la canalla hi anava el diumenge per la tarda, ja quasi ni calia mirar quina pel·lícula farien,

Centro Parroquial

*Programa
de la Fiesta Mayor de San Pablo*

SAN PEDRO DE RIBAS
Enero de 1959

~~~~~ **Sábado, día 24** ~~~~~

A las 10 de la noche

Inauguración del nuevo equipo cinematográfico con el siguiente programa:

*Selectos Complementos Musicales en Technicolor
y Cinemascope*

a continuación, proyección de la solicitada cinta

Saeta Rubia

~~~~~ **Domingo, día 25** ~~~~~

A la 1.30 de la tarde

Los equipos titulares de nuestro Centro Parroquial se enfrentarán a sus respectivos de S. D. C. Vilafranca.

Se disputarán dos preciosas copas, donación de los Rdos. Antonio Coll y Francisco Meseguer, Párroco y Coadjutor de la Parroquia.

Nuestro equipo de Hockey, estrenará sus porterías.

A las 6 de la tarde

Inauguración del majestuoso Cinemascope con la grandiosa película de acción, amor y aventuras

Coraza Negra

En 1959 es reinagurava el cinema del Centre Parroquial. Es recuperava una sala de cinema i amb ella augmentava l'oferta cinematogràfica.

JARDINES TIVOLI y BELL-LLOCH

Fiesta Mayor de San Pedro
1962

Días 28 - 29 - 30 de Junio y 1 de Julio 1962

Con la ilusión de superar años anteriores, hemos trazado este programa de actos, para dar el máximo realce a nuestra Fiesta Mayor.

Será el mejor premio a nuestros esfuerzos, ver las calles de esta querida Villa llenas de alegría y animación y en las Salas de Fiestas, la fascinante sonrisa de la juventud envuelta en dulces melodías y sueños.

De conseguirlo, tendremos la plena satisfacción de haber contribuido al prestigio y brillantez de nuestras tradicionales Fiestas.

LA EMPRESA

Noche, a las 9, se proyectará en los
JARDINES BELL-LLOCH
el superfilm

Fort Comanche

con

GEORGE HAMILTON
RICHARD DOONE
LUNA PATTON

Director:

JOSEPH NEWAN

Los artistas de

«Con él llegó el escándalo»

El gènere de pel·lícules de l'oest americà era un dels que més saltaven a les pantalles de cinema. Els americans tenien al nostre país, i tenen encara, el quasi monopoli del mercat cinematogràfic, fet que suposa que ells imposen la temàtica dels films, en perjudici d'altres més adients al nostre entorn.

ja se sabia aproximadament el repertori: una de l'oest (spaguetti western amb mexicans, indis, setè de cavalleria, sherifs, bandolers, etc) i una

de romans, Tarzan, Fu-manchú..., tant se valia, el que comptava era passar l'estona. Era l'època de l'inefable No-do (Noticiario Documental), en

Centre Parroquial

Festa Major de
Sant Pau 1967

Dies 25, 26, 27, 28 i 29 de Gener

A les 10.30

SESSIO DE CINEMA

es projectaran les pel·lícules

Rio Rojo

El Triunfo de los Diez Gladiadores

26 de gener

A les 5 de la tarda

Programa Infantil

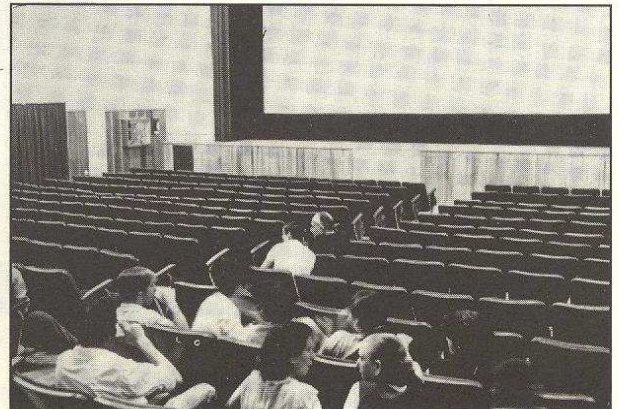
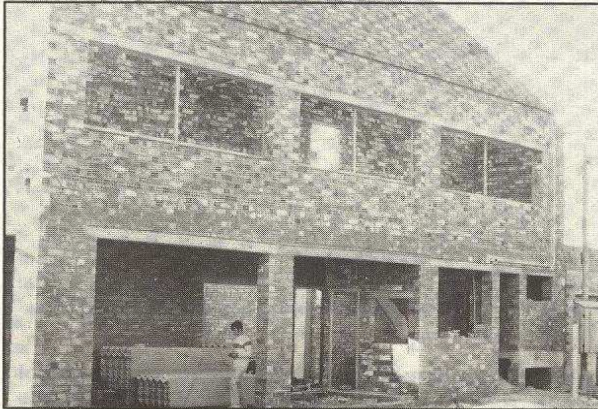
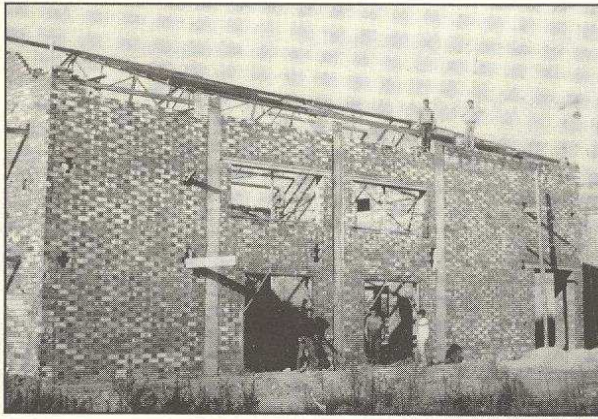
Esther y el Rey

A les 7.30 de la tarda

El Brujo

Esther y el Rey

Juntament amb les pel·lícules de l'oest les de romans eren molt típiques del cinema destinat al públic juvenil. El Cinema del Centre Parroquial era el dels joves i infants del poble. Aquest programa aparegué en català, ben segur que per la voluntat de persones concretes com Pere Carbonell i Grau.

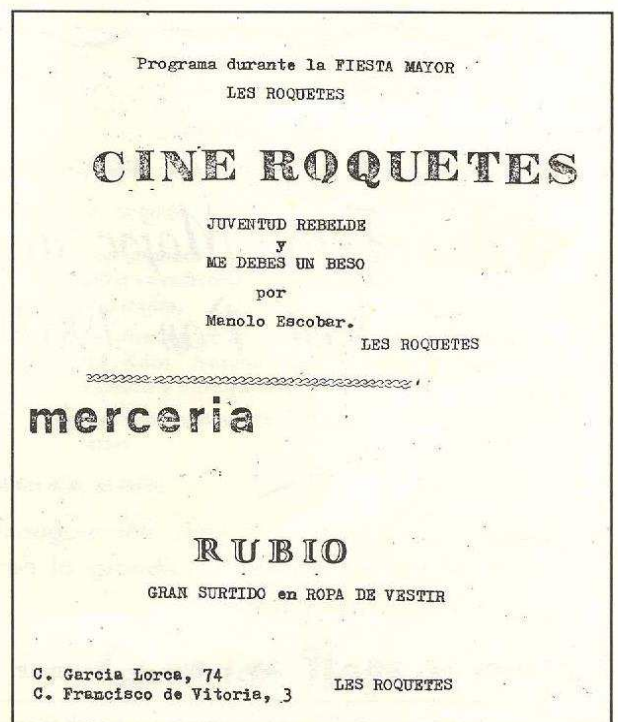
El Cinema Roquetes en construcció (1968) i el dia de la seva inauguració (1969).

la que els acomodadors se les havien com podien per contenir les gracies dels trapelles que es resguardaven en la foscor, en què la quitxalla no s'estava de menjar o rosegat qualsevol cosa dins del cinema: xiclets, regalèsia, pipes, caramels..., en què no podien faltar els xiulets quan saltaven les imatges, quan esdevenien

borroses o s'havia intuït l'acció de la censura.

* * *

Amb l'arribada d'immigrants havia aparegut un puixant nou nucli de població: les Roquetes. El seu creixent nombre d'habitants feia preveure també un bon nombre d'espectadors,

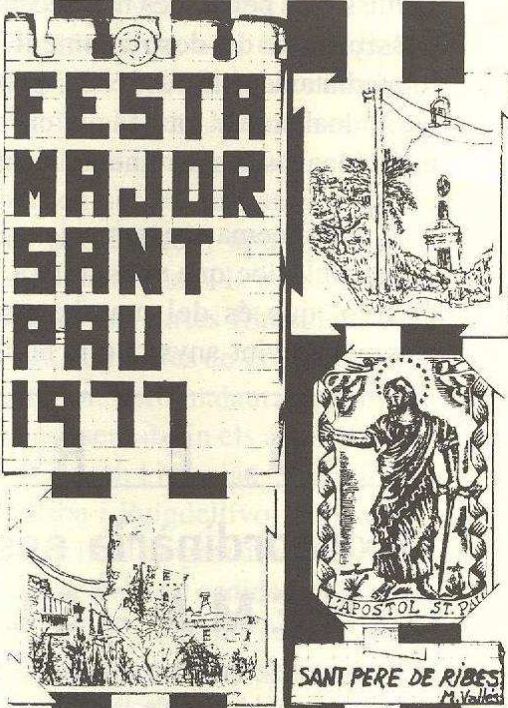

El Cinema Roquetes, inaugurat el 1969, ha estat l'única sala de cinema d'aquesta població; les pel·lícules de Manolo Escobar hi tenien gran èxit.

per aquest motiu el vilanoví Salvador Ribé i Andreu, veient les possibilitats empresarials, construï el Cine Roquetes a les darreries de 1968 i l'inaugurà el 4 de juliol de 1969. Estava situat al C/ de Francesc de Vitoria cantonada amb Hernàn Cortés. El repertori que més hi triomfava era el de westerns i el de pel·lícules

de folklore espanyol. Després d'estar un temps tancat va ser traspassat en 1974 a Josep Sogas i Marcer i plegà definitivament en 1983. L'Ajuntament adquirí l'edifici i el transformà en Teatre Municipal, si bé eventualment s'hi han fet projeccions de pel·lícules.

* * *

FESTA MAJOR SANT PAU 1977

SANT PERE DE RIBES

CULTURALS

Diumenge, dia 23
A les deu de la nit
SESSIO DE TEATRE
al local social del G. E. R.
CENTRE PARROQUIAL
Sessió de cine els dies de Festa Major.

CINEMA CASINO
Tarda i nit
Projecció del superfilm
TERREMOTO

Dimarts, dia 25
Tarda: CINEMA
PRIMA ANGELICA
PRIMERA PLANA
Nit: ESPECTACLE ARREVISTAT

Dies 26, 29 i 30
Sessió de cine

Del 23 al 30
EXPOSICIO DE PINTURES I CERAMQUES
a la Biblioteca de la Caixa de Pensions
Josep Antoni Amigó, ceramista
Antoni Vitoria, pintor.

EXPOSICIO COL·LECTIVA DE PINTORS CATALANS al local social del G. E. R.

NOTES: La Comissió no es fa responsable dels perills empresarials.
Tampoc la responsabilitat d'un mal pagament d'ajutats.
Després de l'obertura del cinema el dia 25 de cine quedarà
el local social de veïns de la Plaça de la Fontana i el G. E. R.
El dia 26 i 29 i 30 de cine quedarà el local social de veïns de la Plaça de la Fontana i el G. E. R.

Per la Festa Major de Sant Pau s'inaugurava el Cinema Casino amb una pel·lícula de tant d'èxit comercial en aquells moments com Terremoto, poc després la seguiria Tiburón.

DIUMENGE 22 a la tarda
a **6'30** al CENTRE PARROQUIAL

SESSIO CINEMA

"LAS DOCE AVENTURAS DE ASTERIX"

AMB SORTEIG D'UN LOT DE LLIBRES I UNA GRAN

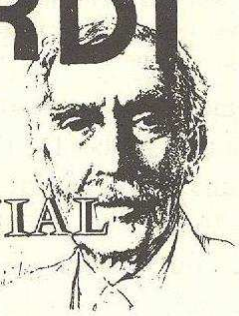
XOCOLATADA

79

SANT JORDI

CENTRE PARROQUIAL

El cinema del Centre Parroquial entrat en crisi en 1977, a la fi ja només obria en dates assenyalades.

Els temps anaven canviant i el cinema era un fet del tot usual, tant que, malgrat que els cinemes procuraven de fer una programació extraordinària de cara a la Festa Major, poc a poc veiem que aquesta deixa de constar als Programes Oficials. L'antic edifici del Centre Recreatiu va ser aterrat en 1974 i amb ell desapareixia el cinema més antic de Ribes juntament amb la seu de la degana de les nostres societats. A la planta baixa del bloc de vivendes que es construï al seu solar s'hi estrenà, en 1977, el "Cinema Casino", que ofería una sala que no tenia res a envejar amb qualsevol de les del seu moment. Aquell mateix any entrava en crisi el cinema del Centre Parroquial, en el qual ja només s'hi va fer alguna projecció esporàdica durant alguns anys tot coincidint amb alguna festivitat.

Les sales de cinema del nostre municipi van entrar en una època en què, com en general les de tot arreu, van tenir ben difícil la supervivència. La difusió ja no solament dels aparells de televisió sinó també de vídeo, l'aparició de comerços de lloguer de cintes, l'augment del nombre de canals de televisió i de pel·lícules que emetien, amb cada cop l'emissió de pel·lícules més recents, les majors possibilitats de desplaçament per a veure immediatament les estrenes, potser un major individualisme... tot anava en contra de les tradicionals sales de cinema locals.

L'únic cinema que trampejava la situació era el del Bell-lloc que substituïa a l'estiu el del Casino, que és del mateix empresari. Els cinemes fa vint anys que ja només ofereixen

Cinema Club G. E. R.

Lloc de projecció:
Local Social del G. E. R.
Calvo Sotelo, 16 - Sant Pere de Ribes

Cicle dedicat a: Luis Buñuel

DISSABTE, 29 d'Octubre del 1977
A les 10 de la nit

"Un chien Andalou"
(UN PERRO ANDALUZ)

i

'Los olvidados'

Dissabte, 5 de Novembre A les 10 de la nit

«Ensayo de un crimen»

Imp. E. Lligas - C. Sàgols - Sant Pere de Ribes

G. E. R.

Extraordinària sessió CINEMA - CLUB

DISSABTE, dia 23 d'abril del 1977
A les deu de la nit

DIUMENGE, dia 24 - A les set de la tarda

CANET ROCK

de FRANCESC BELLMUNT

GRAN ESDEVENIMENT
CINEMATOGRAFIC

TABERNA

EXPOSICIO

La Premsa de Vi

Carrer La Torre, 21 SANT PERE DE RIBES

Imp. E. Lligas - C. Sàgols - Sant Pere de Ribes

Full imprès amb vietnamita per a repartir entre el públic al "Cinema Club G.E.R.". Ens els anys anomenats de la "transició" es remarcava el sentir polític dels films. Els fulls s'escriu en català, per la voluntat de recuperar-ne l'ús públic tot i que es fa evident que els qui el redactaven mai n'havien pogut rebre classes a l'escola.

L'entitat Ger, llavors situada en un petit local de l'actual Avda. De l'Onze de Setembre, va tenir una activa secció de "cinema club" entre 1976 i 1978. Projectaren cicles de pel·lícules de Buñuel, de Bergman, i tot un seguit de pel·lícules seleccionades entre les antològiques, a més a més de documentals de càmeres amateurs locals.

una pel·lícula en comptes de les dues d'abans, però se'ls exigeix molt més en oferta i qualitat, una cosa i altra molt difícil d'oferir en unes poblacions d'un volum d'habitants com les nostres. Enmig d'aquest clima es fundà el Cine Club La Cova Negra (14 de maig de 1993), amb el desig de cobrir l'espai de projecció de pel·lícules moltes d'elles no aparegudes en els

cinemes comercials però amb algun remarcable tret de qualitat, tot cercant de posar a l'abast de tots nosaltres les pel·lícules més creatives, i recreant el cinema com a espai lúdic de trobada i de relació social.

A les darreries del s. XIX Josep Bertran i Miret introduí la fotografia al nostre poble. A banda de la pel·lícula del casament del ribetà Ròmul Bertran, que havia estat encarregada a un professional en 1918, i que ja hem esmentat abans, va ser Ramon Miret i Massó, vers l'any 30, l'introduïdor de les filmacions de pel·lícules al nostre poble, en ser el primer a disposar d'una càmera pathé-baby, aparell que va difondre entre els particulars. La possibilitat de filmar. Algunes de les curtes filmacions eren de caràcter familiar, d'altres de col·lectiu, com ara una Festa Major, però malauradament cap d'elles no s'ha conservat. En els anys 40 i fins als 60 Josep M^o Bosch i Nicolau, Josep Riba i Lletjós, Josep Riba i Puigdemívol també van gaudir de la possibilitat de gravar imatges amb càmeres que els havien estat cedides en préstec; Jaume Gómez i Puig i Antoni Jaques, entre d'altres, van fer nombroses filmacions en els anys 60. Les filmacions de particulars són escasses i moltes s'han de donar per perdudes.

* * *

Sens dubte no estem pas a Holliwood, però al llarg de 100 anys de cinema diversos dels nostres paisatges han quedat impresos al cel·luloide. En 1909 i 1910 es filmà la Iera i 2ona Cursa Internacional d'Automòbils de la Penya Rhin al circuit de Sitges, Ribes, Canyelles i Vilanova, i és ben probable que es filmés alguna imatge al nostre terme. En 1914 la casa Tibidabo Films, de Barcelona, impressionava diverses escenes de "La gaviota herida" a la comarca, algunes d'elles es filmaren al Bosc de Can Bruguera i a la Creu. En 1923 sebla que es va filmar la inauguració de l'Autòdrom. En 1933 es filmà un míting de la Lliga celebrat sota la presidència de Francesc Cambó a l'Autòdrom. D'aquestes pel·lícules i de potser d'altres que desconeixem només excepcionalment se n'han conservat imatges.

Ja en els anys 50 es filmà una típica pel·lícula de les anomenades "espanyolada" a

El cartell d'una de les escadusseres pel·lícules amb escenes filmades al municipi.

la farmàcia de la Pl. de la Font. Sembla ser que en algun dels curt metratges que va realitzar l'arquitecte Ricard Bofill entre 1965 i 1970 hi apareixen imatges d'una de les seves obres: l'antic "Hotel Tres Coronas" de Vallpineda. A l'exitosa pel·lícula catalana "La ciutat cremada" (1975), d'Antoni Ribas, premiada a Montreal i Biarritz, hi ha, tot just començar, unes imatges filmades a la Torre del Veguer i a les extenses vinyes properes. "Oscar, Kina y el láser" (1978), amb escenes filmades a Can Puig, era una pel·lícula per a públic infantil; el seu director va ser Josep M. Blanco i va tenir un gran resultat comercial, i fins i tot aconseguí un premi: va rebre el St. Jordi 1979, concedit per la crítica de Barcelona a la millor pel·lícula infantil. Can Quadres i Can Giralt del Palou i fins i tot la Pl. Marcer han servit d'escenari d'algunes pel·lícules. El castell de Sota-ribes apareix al muntatge de "Don Quijote" (1992), d'Orson Welles mercès al Director Jesús Franco, que viu a temporades a Ribes i que va ser qui va introduir, com a fons d'algunes escenes que no tenien decorats, imatges del nostre poble.

* * *

L'objectiu d'aquestes breus notes ha estat fer un repàs sobre els locals, les circumstàncies dels cinemes i algunes de les tantes i tantes persones que amb la seva feina han permès que les darreres generacions d'entre nosaltres haguem gaudit d'aquesta meravella que és la imatge en moviment: una reproducció de la vida, real o fantasiosa, que ha omplert les nostres vides i records.

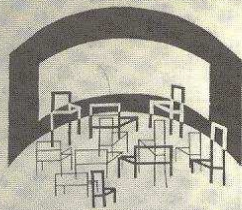
Xavier Miret i Mestre per al
CINE-CLUB "LA COVA NEGRA"

Bibliografia i fonts d'informació:

- Periòdics de Ribes: La Peña. Montgròs. El Castell de Ribes. L'Estel. La Veu de Ribes. Fulla Social.
- Periòdics de Sitges: L'Eco. El Baluard.
- P.F.M. de Ribes i de les Roquetes.
- Exposició Història del Cinema a Ribes i les Roquetes. Cine Club La Cova Negra. Fulletó de 1995.
- A. H.C.R.
- Programes de mà i cartells de col.leccions de particulars.
- Filmoteca de la Generalitat.
- Balló, J., Espelt, R i Lorente, J.: Cinema Català 1975-1986. Ed. Columna 1990.
- Carbonell i Grau, Pere: El Ribes dels nostres avis. P.F.M. 1975 (juny).
- Diversos autors: Jaume Gómez i Puig, cronista, fotògraf i poeta P.F.M. 1996 (gener).
- González López, Palmira: Els anys daurats del cinema clàssic a Barcelona (1906-1923). Ed. 62. 1987.
- Porter i Moix, Miquel: Història del cinema a Catalunya 1895-1990. Generalitat de Catalunya 1992.

Hem d'expressar el nostre agraïment per la seva col.laboració a:

- Pere Baqués i Quesada	- Josep Lluís Palàcios i López
- Feliciano Bertran i Planes	- Parròquia de Ribes
- Antònia Carbonell i Grau.	- Josep Pasqual i Mata
- Josep Carreres i Raventós	- M ^a Antònia Puig i Casanella
- Anton Coll i Grau	- Lluís Puig i Casanella
- Centre Parroquial	- Josep Ma. Ramos i Quadres
- Cinema Casino	- Marc Riba i Bosc
- Manel Font i Milà	- Salvador Ribé i Andreu
- Lluís Giralt i Vidal	- M ^a Antònia Rossell i Puig
- Pepe Gutiérrez, Alvarez	- Xavier Sevilla i Gil
- Manuel Jaques i Pasqual	

SANT PERE DE RIBES

CINE
CLUB

LA COVA NEGRA

*CENTENARI
DEL CINEMA*

EXPOSICIÓ
**HISTÒRIA
DEL CINEMA
A RIBES
I LES
ROQUETES**

A RIBES

Del 16 de novembre al 3 de desembre a
"La Premsa" a partir de les 18.30 h.,
excepte dimarts i dimecres.

Inauguració: 16 de novembre a les 7 h.

Amb la col·laboració de:

**LA
PREMSA**

CAU D'ART
TAVERNER I PICA

JM

JOVENTUTS MUSICALS
SANT PERE DE RIBES

Associació de Veïns de
Les Roquetes del Garrotxa

ALEIX

FERRETERIA
EN GENERAL

PERRUQUERIA
HOME - DONA
Direcció:
M. Dolors Traserria

Amb el suport de:

AJUNTAMENT DE
SANT PERE DE RIBES

Generalitat de Catalunya
Departament de Cultura

Diputació de Barcelona

Caixa Penedès

DUES O TRES COSES QUE JO SÉ SOBRE EL CINEMA D'AQUEST POBLE

Encara que molts ja ho sabeu, us ho explicaré a la meua manera.

La Cova Negra va néixer ja fa quasi cinc anys. De la mateixa manera que moltes altres entitats i/o moviments socials i culturals, La Cova Negra va viure el seu naixement com una *presa de consciència*. Ribes havia conegut temps cinèfils millors, inclosa una animada experiència cineclubista. Llavors però, vivia una situació que obligava els addictes a exercir d'espectadors en altres localitats pròximes (Sitges, Vilanova, Vilafranca) si no a Barcelona. Ribes, doncs, necessitava d'una major *normalitat* cinematogràfica. El cinema continuava sent considerat com un dels elements de penetració cultural més important dels nostres temps.

Aquesta presa de consciència partia, per tant, d'un reconeixement del cinema com a patrimoni cultural que no podia ser substituït per sucedanis. El cinema-cinema com el cafè-cafè continuava suscitant entre nosaltres un entusiasme encara no apagat; parlar de cinema continuava sent una cosa apassionant. No de qualsevol cinema, és clar. se'n continuava buscant el tarannà creatiu (que assimilava el llegat d'altres arts, però que també desenvolupava uns mecanismes propis), el poder de penetració (els seus mites han cisellat el nostre subconscient en totes les zones, des de la mitològica fins a l'eròtica). Tampoc caldria oblidar el seu caràcter lúdic (quants records!), alliberador (devem tant al cinema en l'alliberament del *provincianisme* aclaparador del franquisme!), sense oblidar la capacitat de mediació, de connexió entre les persones, d'element vivificador d'aquesta sociabilitat que apropiava -justament compartint somnis- el que la televisió -tancats a casa- separava.

* * *

CINE-CLUB LA COVA NEGRA

Dimarts 11 de juliol a les 9,30 de la nit, a la taverna
La premsa
projecció de la pel·lícula:
EI HALCÓN MALTÉS
(The maltese Falcon)

Direcció:	John Huston	Intèrprets:	Humphrey Bogart
Guió:	John Huston		Mary Astor
Fotografia:	Arthur Edson		Gladys George
Productora:	Warner Bros		Peter Lorne
	EE.UU 1941		

En col·laboració amb:

Amb el suport de:

AJUNTAMENT
de SANT FELIU DE RIUDOR

Consell de Cultura
Departament de Cultura

Diputació de Barcelona

AL SINIA & SARDÀ

ELECTRÒNICA
FRUUS, SL

Impremta Ramon Falcó

Conscients de tot això, en el seu manifest inaugural La Cova Negra proclamava la necessitat de restituir l'ordre de la pantalla gran, la sala fosca, el cerimonial social de l'entrada, la recuperació de la discussió cinèfila, el famós *fòrum*, aquella manera de *perdre el temps* discutint sobre continguts o sobre seqüències.

La Cova aixecava la bandera de les pel·lícules amb històries i personatges humans identificables i enriquidors de l'*humanisme* en el cinema (no hi ha res més apassionant que el drama humà) i per això mateix diferent de l'alienant que produïen les «majors» nord-americanes. Hi havia en això un sentiment molt semblant al que va il·luminar el cineclubisme de dècades enrere, però alhora marcava unes diferències en les perspectives amb aquest, producte de temps d'urgències democràtiques i socials... més aferrat al *fons* que als continguts.

Dijous 23 de maig a les 21,30h a La Premsa
Tertúlia cinèfila

Homenatge a Krzysztof Kieslowski

El decàlogo

Nascut a Varsòvia en 1941, es va graduar com a realitzador per l'escola de Lodz. Conegut a tot Europa després de guanyar amb *No mataràs* el Premi Especial del Jurat de Cannes 1988 i la de plata al Festival de San Sebastián i amb *La doble vida Verónica* el Premi de la Crítica itica internacional al Festival de 1991. Realitzador també de la trilogia *Azul, Blanco i Rojo*.

Col·laboren:

FERRETERIA
ALEIX

Amb el suport:

cine-club la cova negra

CIBY 2000 PRESENTA
SOPHIE MARCEAU · PHILIPPE NOIRET · CLAUDE RICH · SAMI FREY

La hija de d'Artagnan

UN FILM DE
BERTRAND TAVERNIER

CINEMA CASINO

Divendres 26 d'abril

Nit, a les 10'30 h

A la *Cova* podia haver-hi disgust amb el fons (Kieslowski), però es mirava la pel·lícula com un producte artístic.

Així, d'entrada, el nou cineclub s'obria a tothom, al marge d'idearis i hàbits. El seu objectiu central era -repetim- el del mitjà cinematogràfic. Per la recuperació del gust pel cinema al marge d'uns continguts morals, nacionals o ideològics sobre els quals la discussió romania oberta. Això, òbviament, no era obstacle perquè, com a grup o particularment, hi hagués una identificació més o menys gran amb una o altra pel·lícula. També la *Cova* va tractar en tot moment de trobar produccions catalanes dignes i la veritat és que no ho va aconseguir. Això no vol dir que no n'hi hagin, podríem parlar de *Solitud*, *Inisfree* o *El bufó del rei*, però en ser «descatalogades» es necessita una inversió especial per donar-les a conèixer. També ha donat prioritat a les versions en la nostra llengua.

En el seu desenvolupament, la *Cova* va buscar la col·laboració d'altres entitats ribetanes, sobretot de les escoles. En aquest sentit pot proclamar que va contribuir, juntament amb SOS Racisme, a posar un gra

de sorra al ciment cultural de l'antiracisme i la tolerància. També va mostrar una especial sensibilitat cap a les cinematografies menys conegudes, a vegades geogràficament molt properes i a vegades molt llunyanes, però sempre identificables pel llenguatge. Així s'han passat pel·lícules europees -de totes les nacionalitats pràcticament-, llatinoamericanes, xineses, vietnamites, tunisianes, fins i tot nord-americanes independents. I entre unes i altres, unes amb el sentiment de fracàs -*Verso sera*, *Daens*- altres amb el gust d'haver encertat -*Fresa y chocolate*, *Tierra y Libertad*- l'esforç de la *Cova* ha revertit favorablement per recuperar l'espectador esta

ble mitjançant la (difícil) regularitat en les estrenes, a la reanimació del Cinema Casi

no. I així globalment obrir noves vies d'un mitjà que s'estava perdent per la vulgaritza

ció dels grans magatzems de la programació a les cadenes de TV, en algunes de les quals el cinema se serveix sense cap respecte per l'obra.

* * *

Quan vam començar, Francesc Parcerisas va definir el nostre entossudiment com propi de «quatre bojos» (s'hauria d'afegir també que

d'algunes «boges») i aquesta potser seria una manera de qualificar al petit equip *Cova* que s'ha estabilitzat com un exemple més que es poden crear entitats que funcionin amb moltes ganes. Seria injust no fer constar que la *Cova* ha comptat amb el decidit suport dels diferents equips municipals, conscients de què es tractava.

Però el cineclub no seria res -un intent fallit com a molt- sense la calorosa acollida d'un sector cada cop més ampli de la població, calor a què ha contribuït la bona cobertura de premsa, ràdio i TVR (aquests últims amb programes específics durant èpoques). També es podria dir que aquesta conjunció no hauria resultat suficient per consolidar les nostres activitats si aquestes no responguessin a unes necessitats culturals i socials. El que ha fet la *Cova* és facilitar una inquietud que ja existia en la ciutadania i que, estic segur, existeix en sectors encara poc lligats amb la nostra vida cultural.

Després de consolidar l'espai de Ribes, sens dubte, la necessitat més òbvia era estendre la recuperació del cinema a les Roquetes, on ja fa molt de temps que no en tenen. Un autèntic buit per a qualsevol poble amb inquietud que, de cap de les maneres, cobreixen els desplaçaments a Sitges o a Vilanova (o a Ribes en les sessions de la *Cova*, que té un bon nombre de socis de les Roquetes). En aquest punt cal anotar que el cinema significa moltes coses. És un espai obert, un lloc de trobada, un hàbit cultural viu que et fa sentir i pensar, que s'anima amb la normalitat en la programació. És també un referent constant, proper. La pel·lícula anunciada crea un ambient, se'n parla, suscita polèmica. Agrada o no agrada, esdevé un producte cultural *indispensable*.

Aquest projecte que implica una inversió significativa, a més d'una complicitat activa per part dels amants del cinema a les Roquetes, es troba en aquests moments en procés de consolidació. O molt ens equivoquem o es pot assegurar que per al proper any hi haurà un pont de cinema en aquest poble. Crec que ningú no pot dubtar dels beneficis que comportarà aquesta cooperació estable dins del mateix municipi.

* * *

Amb una *normalització* cinematogràfica conjunta Ribes-Roquetes s'ampliarien les possibilitats de programació, primer del mateix cineclub abocat a vegades a greus dificultats amb pel·lícules de risc, a projectes que no pot assumir en solitari. Després es podrà parlar de la programació més comercial.

Així mateix permetria oferir una cobertura més gran de cara als nens amb pel·lícules adequades a l'edat escolar. Els nens són, bàsicament, els principals destinataris d'aquesta presa de consciència de què parlàvem al principi. Si no hi posem remei a temps, les noves generacions podrien arribar a creure que el cinema és únicament allò que passen per televisió. A part d'això, ningú no pot negar que el cinema posseeix un valor pedagògic que encara no s'ha explotat mínimament. Però pensem que qualsevol temàtica escolar té una correspondència fílmica que accentua les possibilitats de percepció. Les històries de la sala fosca contenen elements de coneixement de primer ordre, començant per la facilitat amb què són assimilats. Una pel·lícula dóna vida, rostres, vestuaris, personatges, etc. a una història, a qualsevol història. De fet, hi hauria d'haver una activitat complementària per a l'escola, per a totes les escoles; totes les nostres experiències en aquest terreny han estat positives i ho podrien ser encara més amb una col·laboració més estreta amb els nostres mitjans de comunicació (*Montgròs*, ràdio, televisió).

El cinema pot ser en si mateix una bona escola com ho són, per exemple, la pintura o la literatura. Ensenya moltes coses, comporta un camp d'anàlisi molt assequible per tot el que es diu, per tot el que no és diu, per com ho veuen des de darrere de la pantalla o des de davant de la pantalla. El cinema, insistim, conté grans possibilitats per animar el debat cultural i social. Una petita però bona mostra d'això la tenim en les tertúlies organitzades a La Premsa.

* * *

Somiat inicialment com una tasca necessària i col·lectiva, l'activisme cinèfil podria ajudar decisivament a crear un ambient d'extensa

cultura cinematogràfica a tot el municipi. En aquest sentit, es pot dir que el cinema pot actuar de complement per a qualsevol entitat, per a totes hi ha pel·lícules que ampliarien els seus horitzons.

Hi ha altres camins, altres possibilitats d'avanç cultural en la utilització del cinema com a servei social i cultural. Aquest camí és la creació de *cinemateques* a Ribes i a les Roquetes. O sigui, d'un servei similar al de les biblioteques, però a través de col·leccions de cintes de vídeo i d'altres elements complementaris. Aquestes cinemateques són, amb un esforç col·lectiu, al nostre abast actualment i es podrien organitzar com ho van fer les primeres biblioteques: amb contribucions voluntàries i, partint d'aquestes, després es podria entrar en plantejaments més ambiciosos. Si ho féssim funcionar a la nostra localitat s'avançaria en la posada en marxa d'un suport documental i lúdic que ja funciona en els països més rics i avançats en aquests serveis. En un futur tota aquesta documentació estarà disponible pels circuits d'ordinadors. De moment, la cinemateca podria ser ben bé un departament de les biblioteques i es regiria amb els mateixos criteris que aquestes (socis, control de préstec, publicació dels fons, etc.), combinant el material en vídeo amb un altre complementari com els dossiers documentals sobre pel·lícules o gèneres, un fons bibliogràfic, fons de materials com cartells, caràtules, revistes, col·leccions de revistes, etc.

Aquesta cinemateca podria rendir un gran servei a escoles i entitats de tota mena.

* * *

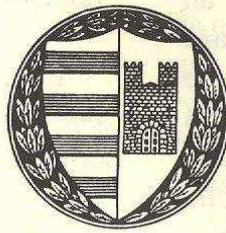
Un últim somni, el de les possibilitats de crear algun tipus d'escola de cinema en un futur no gaire llunyà, tenim gent preparada. Aquest és un incentiu que podria començar molt modestament, però que té indubtables possibilitats. Podria començar per la posada

en marxa en un futur possible d'una filmoteca, aprofitant mitjans que ja són al nostre abast com les pantalles gegants de vídeo. Amb tot aquest entramat com projecte, és possible imaginar que els nostres joves podran, en un futur, tenir una relació creati

va amb un mitjà, l'anomenat Setè Art, que com tota activitat cultural necessita del suport del poble. Amb una acció *conscient* i com més àmplia millor, el cinema pot arribar a ser un instrument d'oci i de formació de grans possibilitats

Com es pot veure hi ha un camp molt extens per a la cooperació ciutadana a través del cinema i seria estupend que molts homes i dones que puguin aportar entusiasme i coneixements sentissin la crida de la cooperació, que oferissin una part del seu temps per a un somni en què l'art i la sociabilitat es donen la mà.

PEPE GUTIÉRREZ
President de La Cova Negra

111

MANUAL OF BIOLOGY
AND THE HISTORY OF
THE EARTH